

Prelatovo pismo (svibanj 2014.)

Prelat ponavlja savjet Svetog Josemarije i biskupa Alvara del Portilla kako nas "Gospa vodi na najkraći i najsigurniji put do Božjeg milosrđa".

5.05.2014.

Predragi, neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

U radosnom okružju koje je tipično za uskrsno vrijeme bila je kanonizacija Ivana XXIII. i Ivana Pavla II. Taj događaj koji je dao oblik

životu mnogih kršćana govori nam o vjernosti i potiče nas da se u mislima i u molitvi učestalo vraćamo na korijene kršćanskoga poziva.

Govoreći o evanđelju uskrsnoga bdijenja Papa je podsjetio na to da je Gospodin u Galileji pozvao prve učenike; stoga je poziv Uskrsnuloga da se vrate u Galileju gdje su Ga mogli vidjeti i biti s Njim bio da **se vrate na mjesto prvoga poziva.** Sveti Otac je konkretizirao: **Također i za svakoga pojedinoga od nas ima jedna „Galileja“ na početku puta s Isusom. „Poći u Galileju“ nešto je lijepo, to za nas znači ponovno otkriti svoje krštenje kao živi izvor, crpsti novu snagu iz korijena svoje vjere i našega kršćanskoga iskustva. Vratiti se u Galileju znači vratiti se onamo, na onu užarenu točku gdje me Božja milost dotaknula na početku puta. I na toj iskri mogu zapaliti vatru za danas,**

za svaki dan, te donositi toplinu i svjetlost svojoj braći i sestrama[1].

Te riječi dolaze nam kao salivene na početku mjeseca svibnja kada apostolski žar dobiva novi impuls po zagovoru Presvete Djevice Marije. Tako nas je hrabrio sveti Josemaría da to koristimo, posebno od godine 1935. kada je počeo običaj svibanjskoga hodočašća. Mnogi od vas poznaju - i osobno su to iskusili – navike mnogih kršćana koji tijekom ovog mjeseca nastoje Blaženoj Djevici Mariji odnijeti cvijeće: ***to malo cvijeće naših odluka, skromne i neupadljive ljubice koje tijekom dana prikupljamo***[2].

To je pouka koju nam je postojano prenašao naš Otac. Od prvog vremena nam je govorio da se ***naš život može usporediti, dok smo ljudi jaki i čvrsti, sa životom maloga djeteta i mnogo puta ste vidjeli kako dijete vode u šetnju po***

poljima i tada bere cvjetić, zatim drugi i opet drugi. To je malo i skromno cvijeće koje se ne primjećuje među velikim, ali dijete ga vidi i sakuplja ga dok ne napravi buket za majku koja mu upravlja pogled pun ljubavi[3].

Sveti Josemaría, koji nije nikada za ništa htio biti kao uzor, dopustio je jednu iznimku: *ako želim da me u nečemu oponašate, to je u ljubavi koju imam prema Blaženoj Djevici Mariji*[4]. U pobožnosti i pouzdanju djeteta svaki dan se obraćao Našoj Gospi molitvama koje je naučio kao dijete:

*to su vrlo jednostavne riječi koje izlaze iz
aupućenosti u Bogu i njegovoj Majci koja je
Još*

*danas obnavljam u jutro i navečer –
ina sam otuđena, nego svakog dana
– molitvu žrtve,
koju sam naučio od roditelja:
Omoja Gospo, omoja Majko!
Tebi se predajem,*

**aka od kazmo jedjetinjeljubavi posveću
svoje uši, svoj jezik, svoje srce...
Nijeli tone kak po četak kontemplacije ip
[5].**

Također je i don Álvaro naučio od svojih roditelja, kao i što se događa u mnogim kršćanskim domovima, djetinjom ljubavlju se obraćati Blaženoj Djevici Mariji. Svaki dan bi pobožno govorio molitvu koju je naučio od svoje majke: *Slatka Majko, ne odlazi, ne skreni svoga pogleda od mene, budi posvuda sa mnom i nikad me ne ostavljaj samoga. Toliko me štitiš kao prava Majka i učini neka me blagoslove Otac, Sin i Duh Sveti.* U svojoj jednostavnosti ta molitva, toliko poznata u Meksiku, ima dubok sadržaj: Naša Gospa, kao zagovornica pred Presvetim Trojstvom, siguran je put koji uvijek vodi k Bogu.

Kako velik posao ostvaruju kršćanske majke i očevi, djedovi i bake, kada svojoj djeci ili svojim unucima

prenose jutarnje i večernje molitve! Te molitve se ne zaboravljaju, niti nakon tolikih godina. Čak i kada tijekom života ponekad kao da se gase manifestacije kršćanskoga života nije rijetko da pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji ostane u dubini duše kao žeravica pod pepelom koja u trenucima duhovne potrebe, tuge ili obeshrabrenja ponovno može buknuti.

Don Álvaro je gajio marijansku pobožnost vrlo sadržajno i teološkom sigurnošću zahvaljujući propovijedanju i primjeru svetoga Josemarije. Kada se za vrijeme duhovne obnove prisjetio svoga odgovora na božanski poziv u Opus Dei, rekao je: „U toj duhovnoj obnovi Otac je držao razmatranje o ljubavi prema Bogu i ljubavi prema Blaženoj Djevici Mariji i tu sam *izgorio*“[6]. Neposredno nakon toga je zamolio za primanje u Djelo. Tu nije bilo mjesta za sumnju i to je bila posebna

Gospodinova milost koja je došla po zagovoru Blažene Djevice Marije i na koju je don Álvaro odgovorio odlukom koja je bila neposredna i konačna.

Sve milosti nam dolaze po materinskom posredovanju Svete Marije koja je *Svemoćna Zagovornica*. Stoga u nadolazećim tjednima, a logično i u ostalim mjesecima, moramo prisnije gajiti dijalog s našom Majkom. Tako ćemo rasti u zajedništvu s Isusom i u apostolskom duhu. Koristimo ovaj mjesec kako bismo više pažnje posvetili molitvi i razmatranju otajstava Krunice, kako na hodočašću, tako i u ostale dane. Don Álvaro je rekao da će tako „u nama rasti stav da idemo i vraćamo se k Isusu uvijek po Mariji“[7].

U jednoj od misli u *Putu* sveti Josemaría preporuča taj način. Don Álvaro ga je prvih godina svoga života u Opusu Dei pitao za značenje

tih riječi: „ići i vratiti se“ Isusu po Mariji. Odgovor našega Utemeljitelja pridonio je da njegova pobožnost prema Mariji bude još dublja. On sam se često sjećao na to vrijeme i na objašnjenje našega Oca: da nam Blažena Djevica Marija pokaže najkraći i najsigurniji put kako bi nas uvijek vodila prema Božjem milosrđu; prije svega ako smo imali nesreću da se od Njega udaljimo: ne samo nakon teških uvreda, već i zbog malih ili ne tko malih nepažnji koje kršćanin može imati tijekom dana.

Te misli dobivaju posebno značenje za vrijeme slijedećih tjedana. Sjećajući se na devetnicu svetoga Josemarije pred Majkom Božjom Guadalupskom, don Álvaro je rekao: „Koje cvijeće ćemo donijeti našoj Majci u ovom mjesecu svibnju? Prenosim vam savjet našega Utemeljitelja koji nas je uvijek učio da to prakticiramo kada nam je preporučivao da Blaženoj Djevici

Mariji ***prikazujemo male ruže, one iz svakodnevnoga i običnoga života, ali koje odišu žrtvom i ljubavlju.*** Nastojimo dakle staviti više truda i ljubavi u svoje dužnosti svakoga trenutka: u vjernosti prema božanskim obavezama koje nas sjedinjuju s Bogom i s Djelom; u svetoj brizi za svoju braću i sestre i za sve ljude; u ispunjavanju obaveza prema stanju svakoga pojedinca; u ostvarenju zahtjevnog i urednog profesionalnog rada“[8].

Kao i toliki kršćani don Álvaro je isticao za vrijeme svoga života mnoge detalje ljubavi prema Našoj Gospi koje je naučio od našega Oca: staviti u portfelj ili u torbu sličicu Blažene Djevice Marije; pozdraviti Našu Gospu pri ulaženju ili izlaženju iz sobe i dok prolazimo mjestima gdje se nalazi njezina slika; moliti polako i pobožno tri Zdravomarije prije počinka... Prigodom zlatne godišnjice utemeljenja Opusa Dei,

godinu 1978. je proglasio *marijanskom godinom* u Djelu; to vrijeme je zatim produžio na 1979. i 1980. kao pripravu i zahvalu za pedeset godina početka i apostolata među ženama. „Ne činimo ništa čudno niti upadljivo, rekao je tada, jednostavno ćemo kao dobra djeca biti više s Blaženom Djevicom Marijom, *u svemu i za sve*“[9].

Za vrijeme tih marijanskih godina u mnogim posjetima Blaženoj Djevici Mariji, u Rimu i izvan Rima, molio je Krunicu i molio našu Majku za Crkvu i za Papu, za Djelo i za sve ljude. To utjecanje Našoj Gospi bilo je pouka vjere u Marijin zagovor; mogu tvrditi, pošto sam bio svjedok, da je način ponašanja ovog dobrog i vjernog sluga, zaljubljenog u Isusa Krista i u njegovu Majku, pokretao druge da se u velikom pouzdanju obrate Blaženoj Djevici Mariji.

Ljubav je poduzetna i traži načine za prisutnost ljubljene osobe. Tako je radio don Álvaro u svojoj marijanskoj pobožnosti u skladu s tolikim sugestijama utemeljitelja Opusa Dei. Sveti Josemaría je rekao: ***Za vrijeme rada primijenite ljudska pomagala, sredstva koja vam služe kao budilice prisutnosti Božje. To činim ja i imam dobre rezultate***[10]. Savjetovao nam je staviti u džep malo raspelo i poljubiti ga koji put preko dana; staviti na radni stol sliku Gospodina ili Blažene Djevice Marije. On je rekao: ***Od vremena do vremena je pogledam i sjetim se Gospodina i sve Mu prikažem. To je kao kad bih imao pred očima portret svoga oca ili svoje majke. Ali i mnogo više: jer je moj Otac, moj Bog, moj Prijatelj i Ljubav mojih ljubavi***[11].

Do kraja svoga zemaljskoga puta don Álvaro se služio tim *ljudskim pomaglima*: to su bili podsjetnici za

uljepšavanje manifestacija ljubavi prema Blaženoj Djevici Mariji. Na primjer, u marijanskim godinama, na koje sam podsjetio, svaki dan bi na svoje radno mjesto stavio drugu sličicu Majke Božje kako bi joj upravio pažljivi pogled i strelovite molitve.

U tim marijanskim godinama mnogi vjernici Djela uzeli su u svoj život ono što je naš Otac predlagao i što je don Álvaro živio u dubokoj pobožnosti: *marijansku lozinku*: kratke riječi, kao strelovite molitve, kako bi preko dana uz pomoć Blažene Djevice Marije održavao prisutnost Božju.

Ovih tjedana naći ćemo mnogo razloga za čašćenje i da rastemo u tom kršćanskom aspektu. 13. svibnja, na blagdan Naše Gospe Fatimske sjećamo se njezine majčinske brige. Od 16. do 24. sjećamo se devetnice svetoga Josemarije u *Villa de*

Guadalupe, u Meksiku, gdje je molio za Crkvu, Papu i za Opus Dei. 24. svibnja slavi se liturgijski spomendan Blažene Djevice Marije *Pomoćnice kršćana*. A mjesec završava blagdanom Pohoda Naše Gospe svojoj rođakinji Elizabeti, pored ostalih mnogih marijanskih zaziva koji se slave u različitim narodima.

Predlažem vam da ponovno čitate homilije i ostala djela u kojima naš Otac govori o Našoj Gospi: ona će nam pomoći da pomladimo marijansku pobožnost, da učvrstimo ophod s Marijom i da mnogim ljudima pokažemo taj siguran put koji vodi u prisnost s Isusom Kristom, a po Njemu k Bogu Ocu i Duhu Svetom. ***Mnogim obraćenjima, mnogim odlukama za predanje na služenje Bogu, prethodio je susret s Marijom. Naša je Gospa potaknula težnje, majčinskom je brigom djelovala na nemir duše i***

prouzročila je čežnju za novim životom[12].

„Ispunite se dakle nadom i sigurnošću u majčinski zagovor Blažene Djevice Marije i budite odvažni i pozovite mnoge ljude da časte Gospu hodočašćima. Učinit ćete im mnogo dobra, jer dok promatrate otajstva svete Krunice, dok molite bez žurbe i uživajući u njima, te divne usmene molitve koje nam je prenijela Crkva, dok radosno prikazujete poneko malo mrtvljenje na čast naše Majke, oni će učiti lekcije potpunije raspoloživosti u služenju Bogu i dušama koje nam daje Službenica Gospodnja, najsavršenije stvorenje koje je proizašlo iz Božjih ruku“[13].

Prije završetka želim vas ponovno zamoliti da molite za moje nakane. Slijedećih dana očekujem da ćete me pratiti u molitvi za trideset novih svećenika Prelature koje ću zarediti

10. svibnja u Rimu. I nastavite uz pomoć i zaštitu naše Majke preporučiti Papu i njegove suradnike u upravljanju Crkvom, biskupe, svećenike i redovnike, cijeli kršćanski puk. Neka svjetlo uskrsnuloga Krista uđe u razum i srce. Povjerimo tu molitvu Presvetoj Djevici i Ona će nas voditi da se pripremimo za svetkovinu Duhova. Što smo poduzeli za poboljšanje svoje marijanske pobožnosti? Koje posebne ponude ćemo Njoj svaki dan posvetiti?

Ne zadržavam se na mnogim ostalim datumima ovoga mjeseca koji nam otkrivaju veličanstvenu ulogu Svete Marije u našem životu i u povijesti Djela.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja
vaš Otac

+ Javier

[1]Papa Franjo, homilija na Uskrsnom bdijenju, 19.4.2014.

[2]Sveti Josemaría, bilješke iz razmatranja, 19.3.1958.

[3]Sveti Josemaría, *Pismo* 24.3.1930., br. 13.

[4]Sveti Josemaría, riječi iz siječnja 1954., na početku marijanske godine univerzalne Crkve.

[5]Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 296.

[6]Don Álvaro, bilješke s obiteljskog skupa, 3.10.1975.

[7]Don Álvaro, *Pismo*, 2.5.1985.

[8]Don Álvaro, *Pismo*, 1.5.1984. Citat svetoga Josemarije odgovara osobnoj molitvi u *Villa de Guadalupe*, 20. svibnja 1970.

[9]Don Álvaro, Pismo, 9.1.1978., br. 20.

[10]Sveti Josemaría, bilješke s obiteljskog skupa, 30.3.1974.

[11]*Isto*.

[12]Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 149.

[13]Don Álvaro, Pismo, 1.5.1984.

© 2014. *Prælatūra Sanctæ Crucis et Operis Dei* (Ovaj materijal ne smije se reproducirati, u cijelosti ili djelomično, bez izričitog odobrenja nositelja autorskih prava).